

Sygn. akt V U 1962/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Karolina Szerel

Protokolant: Anna Filipowicz

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy M. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia

na skutek odwołania M. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 25 września 2014 roku, Nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że M. K. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 2 lipca 2014 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz M. K. (1) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 1962/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 25 września 2014 r. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121) oraz art. 58 § 2 Kodeksu cywilnego – ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 121) stwierdził, że M. K. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od dnia 2 lipca 2014 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 2 lipca 2014 r.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że dokonane przez M. K. (1) zgłoszenie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności od dnia 2 lipca 2014 r. będąc w zaawansowanej ciąży miało na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego po urodzeniu dziecka przy braku faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej.

Odwołanie od tej decyzji złożyła M. K. (1). Zaskarżając ją w całości zarzuciła jej: sprzeczność istotnych ustaleń organu rentowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na uznaniu, że odwołująca od dnia 2 lipca 2014 r. nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej, tym samym nie podlegała z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności wyjaśnienia M. K. (1) i świadka P. K. oraz dowody z dokumentów złożone przez odwołującą organowi rentowemu, jednoznacznie wskazują na faktyczne prowadzenie przez M. K. (1) działalności gospodarczej o cechach określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej; naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 58 § 2 k.c. przez jego błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, że działalność wykonywana przez odwołującą narusza zasady współzycia społecznego, a czynności prawne podejmowane w jej ramach są nieważne pomimo, że odwołująca faktycznie od dnia 2 lipca 2014 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą do dnia dzisiejszego, a czynności podejmowane w jej ramach stanowią powszechne działania ukierunkowane na prowadzenie i rozwój firmy.

Mając na uwadze powyższe wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 2 lipca 2014 r. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, zdrowotnemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów postępowania według norm przepisanych. Ponadto, wnosila o dopuszczenie wskazanych w treści odwołania dowodów.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział B. w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację z uzasadnienia decyzji. Wskazał dodatkowo, że pomimo iż odwołująca podjęła pewne czynności, które mogłyby świadczyć o jej faktycznym wykonywaniu, to jednak nie można uznać, że miała zamiar (wolę) jej prowadzenia. Nie można też przyjąć, że działalność wnioskodawczyni wykazywała jakąkolwiek tendencję rozwojową. Pomimo świadomości, że na początku prowadzenia swojej działalności wnioskodawczyni nie będzie uzyskiwać wysokich dochodów, wręcz może występować strata, odwołująca zdecydowała się na zgłoszenie bardzo wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Łożenie tak dużych składek na ubezpieczenie społeczne przeczy zasadom racjonalnego gospodarowania szczególnie, że ustawodawca w stosunku do takich podmiotów przewidział preferencyjną stawkę składki na ubezpieczenia społeczne. Zdaniem Zakładu, opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne należałoby w tych okolicznościach traktować jako próbę stworzenia pozorów prowadzonej działalności, bez faktycznej woli jej prowadzenia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. K. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą detaliczną odzieży oraz biżuterii nieszlachetnej przez domy sprzedaży wysyłkowej i internet. Towary sprzedawane są na portalach internetowych: allegro.pl, szafa.pl, facebook.pl, vinted.pl.

Z wypisu z C. E. i. I. o. D. G. Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że M. K. (1) rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej od dnia 2 lipca 2014 r., której miejsce wykonywania to: ul. (...) (...), (...)-(...) B. (miejsce zamieszkania odwołującej). Przeważającą działalnością gospodarczą odwołującej jest sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet wg klasyfikacji (...) (k.10).

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej M. K. (1) zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i zdrowotnego, do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 2 lipca 2014 r. W złożonej deklaracji rozliczeniowej za miesiąc 07/2014 zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 8.760,00 zł. Za okres od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia 29 lipca 2015 r. wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego z ubezpieczenia społecznego (akta ZUS).

Organ rentowy zaznaczył w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że zastanawiający jest fakt podjęcia wykonywania pozarolniczej działalności w zaawansowanej ciąży, tuż przed porodem bez posiadania wcześniej żadnego tytułu

do ubezpieczenia chorobowego. Wskazał dodatkowo, że wątpliwe jest aby kobieta, która wcześniej nie pracowała, będąc w zaawansowanej ciąży zdecydowała się na prowadzenie własnej działalności. Ponadto, w ocenie O/ZUS, do wystawienia przedmiotów do sprzedaży w ramach Allegro nie jest wymagane prowadzenie działalności gospodarczej. W zasadzie wszystkie czynności dotyczące transakcji, poza umieszczeniem produktu w systemie i wysłaniem go do klienta, dokonywane jest przez serwis. Klientami są zaś osoby przypadkowe, korzystające z serwisu (...), więc nie do odwołującej należy ich pozyskiwanie.

Ze stanowiska wyrażonego przez odwołującą przed organem rentowym wynika, że w związku z ciążą zagrożoną i wystąpieniem o wcześniejszy zasilek macierzyński prowadzenie bieżących spraw (odbieranie i odpowiadanie na korespondencję e-mail, składanie zamówień, realizacja zleceń, dokumentowanie sprzedaży) M. K. (1) przekazała P. K. i w tym celu, od dnia 30 lipca 2014 r. została z nią zawarta umowa zlecenia (k.23). Zawarcie tej umowy w ocenie organu rentowego miało jedynie na celu uwiarygodnienie faktu prowadzenia przez odwołującą działalności gospodarczej.

Zgromadzony w trakcie postępowania wyjaśniającego materiał dowodowy, zdaniem organu rentowego nie pozwala przyjąć, że odwołująca rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. O/ZUS uznał, że zamiarem odwołującej było uzyskanie przez nią wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego po urodzeniu dziecka, dlatego dokonała wpisu do ewidencji działalności gospodarczej z datą rozpoczęcia działalności 2 lipca 2014 r., faktycznie tej działalności nie prowadząc. Czynność prawna dokonana przez odwołującą była w ocenie O/ZUS sprzeczna z zasadami współżycia społecznego zgodnie z art. 58 § 2 k.c.

M. K. (1), celem udowodnienia faktycznego wykonywania przez nią działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży odzieży oraz biżuterii przedłożyła do akt przedmiotowej sprawy oraz przed organem rentowym księgi przychodów i rozchodów, umowę zlecenia z dnia 30 lipca 2014 r. zawartą z P. K. wraz z legitymacją i formularzem zgłoszenia do ubezpieczeń, kserokopie faktur w zakresie kupna i sprzedaży towaru, rachunki wystawiane przez sprzedawców towaru, dzienne zestawienia sprzedaży, ewidencję wysyłanej korespondencji dotyczącej działalności gospodarczej, (...), zawiadomienie do Urzędu Skarbowego o powierzeniu prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów biuru rachunkowemu (akta ZUS k.3-46), dokumentację medyczną dotyczącą ciąży odwołującej i leczenia szpitalnego, listy wpłat od kupujących na (...), dokumentację podatkową, zaświadczenie o ukończeniu studiów odwołującej (k.9-42 i 85-103).

Przesłuchani w charakterze świadków – P. K. (zatrudniona na podstawie umowy zlecenia przez odwołującą), W. S. (ojciec odwołującej), K. K. (mąż odwołującej) i M. K. (2) (brat męża odwołującej, zajmujący się obróbką zdjęć towarów odwołującej) - na okoliczność czynności wykonywanych przez odwołującą w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w treści swoich zeznań potwierdzili fakt wykonywania działalności gospodarczej przez M. K. (1).

P. K. w treści swoich zeznań wskazywała zakres jej czynności wynikających z łączącej ją umowy zlecenia z odwołującą (ustalenie ilości towaru przeznaczonego do towaru i jego zamówienie, robienie zdjęć towaru i ich zamieszczanie po obróbce na portalach internetowych, korespondencja z klientami i dokonywanie transakcji). Wyjaśniła, że początkowo pracowała na sprzęcie odwołującej (laptop), ale od niedawna używa własnego. Podała, że odwołująca ma aparat fotograficzny, którym robi zdjęcia odzieży na zakupionych manekinach do prezentacji towaru. Zeznała też, że w lutym 2015 r. odwołująca rozszerzyła działalność gospodarczą o prowadzenie zajęć sportowych przy użyciu rowerów i nie mogła faktycznie wykonywać tej działalności z uwagi na to, że była na urlopie macierzyńskim. Świadek zgodziła się poprowadzić zajęcia, co jednak nie nastąpiło z uwagi na brak dostatecznej ilości chętnych (k.104v-105).

W. S. i K. K. potwierdzili, że odwołująca faktycznie prowadzi działalność gospodarczą oraz, iż zatrudniła do pomocy P. K.. W. S. wskazał, że towar niezbędny do podjęcia działalności odwołująca zakupiła dzięki prezentom ślubnym – ślub był w (...)r. K. K. zeznał, że początkowo działalność nie przynosiła zbyt wielkich zysków, po zmianie asortymentu sytuacja się jednak odwróciła. Wyjaśnił, że towar kupują od firmy W (...), którego zdjęcia przed wystawieniem na sprzedaż obrabia jego brat. Wskazał również, że obecnie nie pracuje i rodzina utrzymuje się z działalności gospodarczej odwołującej (k.105-105v).

Z kolei M. K. (2) zeznał m.in., że przed wakacjami 2014r. odwołująca zwróciła się do niego z prośbą o przygotowanie od strony technicznej działania w zakresie internetowym czyli – zakodowanie strony, przygotowanie szaty graficznej. Świadek to przygotował i na bieżąco wprowadza zmiany uaktualniając stronę. Wskazał, że obrabia zdjęcia ubrań na komputerze, które po obrobieniu wrzuca na serwer i dodaje do szablonu. Wyjaśnił, że zdjęcia do obróbki otrzymuje z (...) - jest to adres firmy odwołującej – ostatnio z częstotliwością 2 - 3 razy w tygodniu, a średnio w ciągu miesiąca obrabia około 20 zdjęć ubrań (k.105v).

M. K. (1) przesłuchiwana w charakterze strony zeznała, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży odzieży przez internet od dnia 2 lipca 2014 r. Wyjaśniła zeznając na czym polega jej działalność i wskazała, że z uwagi na zagrożoną ciążę i urodzenie dziecka była zmuszona zatrudnić P. K. do pomocy na podstawie umowy zlecenia. Podała, że przed podjęciem prowadzenia działalności gospodarczej podjęła z mężem nakłady (zakup aparatu fotograficznego, laptopa i manekinów) oraz z pomocą M. K. (2) utworzyła stronę internetową. Zeznała, że od lutego 2015 r. rozszerzyła swoją działalność o zajęcia sportowe w firmie (...) (gdzie pracowała jako studentka), od marca 2015r. zaś o sprzedaż ubrań w domu. Wskazała, że ukończyła studia na kierunku zarządzania i widząc, że jest w ciąży zdawała sobie sprawę z tego, że musi być ubezpieczona i postanowiła założyć swoją działalność, ponieważ idąc do pracy nie miałyby możliwości opieki nad dzieckiem. Wyjaśniła, że wybrała ten profil działalności dlatego, bo działalność prowadzona przez internet daje większe możliwości niż sprzedaż w lokalu w B.. Zakładając działalność zgłosiła się do księgowej i ona odpowiedziała, że może zadeklarować wysoką składkę, a z tego tytułu nie będzie nieprzyjemności. Działalność prowadzi korzystając z pomocy P. K. oraz męża, a zarobki systematycznie rosną (w marcu 2015 r. 2.700,00 zł). Z treści jej zeznań wynika również, że jej dostawcą jest firma W (...) - której właścicielem jest M. S.. Wyjaśniła, że P. K. robi zdjęcia ubrań a następnie wysyła je do M. K. (2) e-mailowo do obróbki. Podała, że nie ma zawartej umowy z P., tylko wystawia im co miesiąc fakturę na 45 zł - w zależności od liczby dni z zajęciami, a prowadzącemu zajęcia za pracę płaci 40 zł/h (k.65-66 oraz 23v-24 oraz 105v-106).

Podkreślić należy w ocenie Sądu przed przejściem do rozważań prawnych, że Sąd Okręgowy nie podziela poglądu wyrażonego przez organ rentowy.

W kontekście tak przedstawionego zagadnienia należy odnieść się do art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm., zwanej dalej: u.s.u.s.), zgodnie z którym obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10 (art. 11 ust. 2 u.s.u.s.). Do tej kategorii zaliczają się również osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 u.s.u.s., objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a, z którego wynika, iż objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4.

W ocenie Sądu, podjęcie działalności gospodarczej wymaga zachowania określonych warunków, których spełnienie nadaje temu przedsięwzięciu legalny charakter. Niewątpliwie przesłanką legalności jest złożenie wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Z przedstawionego w sprawie stanu faktycznego wynika, że wnioskodawczyni złożyła taki wniosek i zadeklarowała rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy, w wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. (I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309), wyraził pogląd, że wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie,

załatwianie spraw urzędowych; wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania, a w rezultacie podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności.

Z okoliczności sprawy wynika, że złożenie wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nastąpiło w czasie zaawansowanej ciąży wnioskodawczyni. Wprawdzie, sam fakt bycia w ciąży nie eliminuje możliwości rozpoczęcia działalności gospodarczej, to jednak na definitywną ocenę, czy podjęcie działalności gospodarczej nastąpiło w celach faktycznego jej wykonywania, czy też fikcyjnie (aby mieć odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne), podlega weryfikacji stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c. Należy podkreślić, że ustawodawca wiąże powstanie stosunku ubezpieczenia społecznego nie z samym zamiarem założenia działalności gospodarczej, lecz z rzeczywistym jej wykonywaniem.

W celu dokonania oceny, czy wnioskodawczyni rzeczywiście prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą, należy odwołać się do przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 672, zwana dalej: u.s.d.g.), które zawierają legalną definicję działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 2 u.s.d.g. działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórczą, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 6 grudnia 1991 r. (III CZP 117/91, OSNCP 1992, Nr 5, poz. 65), wskazał specyficzne cechy działalności gospodarczej, tj.:

- a) zawodowy, a więc stały charakter,
- b) związaną z nią powtarzalność podejmowanych działań,
- c) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania,
- d) uczestnictwo w obrocie gospodarczym.

Ocena, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu w ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana, jako prowadząca taką działalność (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 stycznia 2013 r., III AUa 802/12, LEX nr 1271809 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 czerwca 2014 r., III AUa 1401/13, LEX nr 1493716). Sąd miał również na względzie, że podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej stanowi już o jej wykonywaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011 r., II UK 51/11, Lex Nr 1227548).

Sąd zwraca uwagę, że w pełni aprobuje stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku, iż prawidłowo przebiegająca ciąża ubezpieczonej nie może być uznana za przeszkodę do skutecznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza jeśli działalność ta nie wymaga wysiłku fizycznego oraz pozwala na ustalenie elastycznych godzin wykonywania usług, a nawet świadczenie pracy we własnym domu. Samo rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej w okresie ciąży, nie jest w żadnym zakresie sprzeczne z prawem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, III AUa 1542/12, Lex Nr 1311944).

Należy podkreślić, że na pracę zarobkową osoby prowadzącej działalność gospodarczą składają się wszystkie czynności, których wykonywanie wynika z rodzaju tej działalności oraz czynności związane z samym prowadzeniem firmy. Zatem należy do nich także nadzór nad zatrudnionymi pracownikami, wydawanie dyspozycji i wskazówek, wystawianie faktur itp. (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 stycznia 2002 r., sygn. akt II UKN 710/00, OSNP 2003/20/498). Tym samym stwierdzić należy, że osoba prowadząca działalność gospodarczą wykonując obowiązki zeń wynikające może oddelegować zadania lub ich część na zatrudnionego przez siebie pracownika, nie musi wszystkiego wykonywać osobiście.

Zdaniem Sądu, analiza materiału dowodowego, zgromadzonego przed Sądem Okręgowym, jak i przed organem rentowym, pozwala przypisać działaniom wnioskodawczyni wyżej wskazane cechy działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu, przedstawiony materiał dowodowy zebrany w sprawie nie potwierdza słuszności stanowiska organu rentowego. Działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana przez M. K. (3), co dodatkowo potwierdzili zeznający w sprawie świadkowie, których zeznaniom Sąd dał wiarę jako logicznym i w całości korespondującym z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodowym. W realiach niniejszej sprawy nastąpiło prowadzenie zawodowej działalności gospodarczej w celach zarobkowych oraz w sposób zorganizowany i ciągły. Po stronie działań odwołującej wskazać należy konieczne cechy powtarzalności. W rezultacie, w ocenie Sądu, działania podjęte przez wnioskodawczynię nie cechowała sporadyczność i okazjonalność, a częstotliwość ich podejmowania pozwala przesądzić o ciągłości i zorganizowanym charakterze tej działalności. Świadczy o tym aktywność M. K. (1) przejawiająca się pod postacią wystawiania ofert na portalach internetowych, których efektem finalnym są transakcje zakupu dokonywane przez klientów portali, na które opiewają wystawione rachunki czy też faktury na zakupione towary. Co więcej, z uwagi na zagrożoną ciążę, a później narodziny dziecka, odwołująca profesjonalnie podchodząc do wykonywania swojej działalności zatrudniła osobę do pomocy. Odwołująca przed rozpoczęciem prowadzenia działalności gospodarczej poczyniła stosowne czynności przygotowawcze, które doprowadziły ją do realizacji jej zamiaru, poczynając niezbędne nakłady dokonując zakupu towarów oraz adekwatnego sprzętu, poczyniła ustalenia z osobą godzącą się na pomoc w kwestiach technicznych związanych ze stroną internetową, a następnie obróbkę wykonywanych zdjęć sprzedawanych ubrań. Co więcej, wolą odwołującej jest kontynuowanie prowadzenia wykonywanej przez nią działalności, bowiem jej produkty cieszą się zainteresowaniem. Dodatkowo, M. K. (1) poszerza zakres prowadzonej przez siebie działalności, co świadczy o jej rozwojowym charakterze. Należy w ocenie Sądzie zwrócić szczególną uwagę na specyfikę działalności odwołującej, która z uwagi na swój charakter nie potrzebuje specjalnego lokalu, szyldu informującego czy np. zatrudniania pracowników. Do tego rodzaju działalności niezbędny jest komputer z dostępem do sieci, aktywność w sieci i zakupiony towar, który można sprzedać za pośrednictwem portali internetowych – wszystko to zostało w sposób nie budzący wątpliwości spełnione przez odwołującą. Udowodniła bowiem, że jest aktywna w sieci, posiada niezbędny do sprzedaży towar i jest stroną transakcji sprzedaży internetowej dokonywanej za pośrednictwem adekwatnych w tym celu portali. Z kolei okoliczność, że odwołująca postanowiła rozpocząć prowadzenie działalności, będąc w ciąży, wcześniej nie pracując nigdzie nie posiadając tytułu do ubezpieczenia, nie ma znaczenia w sprawie. Dodatkowo podkreślić należy, że obecnie firma odwołującej i przychody w niej uzyskiwane stanowią jedyne źródło utrzymania rodziny, bowiem mąż M. K. (1) pozostaje bez pracy i pomaga jej w prowadzeniu działalności.

Nadto podkreślenia wymaga, że ciąża nie stanowi przesłanki wyłączającej możliwość podjęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Brak jest bowiem przepisu sankcjonującego taki zakaz, czy też pozbawiającego zarejestrowanie działalności w takiej sytuacji jakichkolwiek walorów prawnych. Co więcej, zamiaru ciągłego prowadzenia działalności gospodarczej nie podważa przewidywanie jej zawieszenia ze względu na ciążę albo konieczność opieki nad dzieckiem.

Dlatego Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).